

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKU FÜGGETLEN UJSAG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . . 8 kor. Negyedévre . . . 2 kor. —
Fél évre : . . . . . 4 „ Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felolós szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cseleddömök, D ö m ö l k i utca, Gombás ház — Ide inté-
zendők a lap szellemi részát illető mindennemű
küldemények.

Representálni kell!

Benne vagyunk a nyári kánikula kel-
lős közepében s ilyenkor már minden jó-
ravaló — ugyan ki nem való a jóra —
embernek azon fő a feje, hogy tulajdon-
képen, hol is ússe egyen a nyári meleg-
gel járó kellemetlenségeket s hol tegyen
eleget annak a ferde fel fogásnak, hogy
nyáron ha török ha szakad, — de fürdőzni
kell. Noblesse oblige! — az előkelőség
kötelez s az embernek társadalmi állásá-
hoz méltán representálnia kell. Ez alatt
az értendő, hogy lett légyen még olyan
sovány is az a jövedelem, mely az illető
állásával, vagy keresetével jár, de a kül-
világ előtt úgy kell szerepelnie, úgy kell
beosztania az életét, hogy az olybá vegye.
mintba a jövedelmén kívül, pár ezer hold
bánati földet örökölt volna őseitől, vagy
egynehány jó jövedelmet hajtó fővárosi
bérház boldog és irigyelt tulajdonosa lenne.

Tehát ilyenkor a representálás azt
követeli, hogy a szegény ember fürdőzni
menjen. Fürdőzni még akkor is, ha arra
semmi szüksége sincsen, fürdőzni még
akkor is, ha még úgy fő is feje az adós-
ságok tengerében s szegény feje azt se
tudja, hova merre forduljon egy kis újabb
hazafias kölcsönért, hogy mégis eleget te-
gyen annak a követelménynek melyet az
állásával járó előkelőség, mint súlyos
terhet rá ró.

Mert, ha Uram bocsásd meg! — egy
nyáron úgy gondolkoznék a munkában
megrokkant családfő, hogy nohát ez esz-
tendőben itthon maradunk s ha jó friss
levegőre van szükségünk, hát kikirándu-
luuk szomszédunk. a rokonunk bérházába
vagy elsétálunk minden délután a határba
s ott szemléljük a természet ezer gyönyör-
rűségeit. Vagy reggelente korán kísétálunk
az erdőbe s ott hallgatjuk az énekes ma-
darak ingyen koncertjét, dicsérve velük
a teremtés urát, ki mind e szép dolgokat
elkövette. Szóval megpróbálkoznánk erők-
höz mérten takarékoskodni s úgy beosz-
tani életünket, hogy az meglegedjek azzal,
ami tulajdonképpen megilleti s nem nyuj-
tózunk tovább, mint ameddig a takarónk
ér. Nohát akkor ugyancsak befűtenénk
magunknak. A jó barátok a rokonok. kik
esetleg, mint a fővárosban szokás leeresz-
tett zsalugáterek mögött bujkálnak az
emberek előtt, hogy azután a nyár végével
büszkén előkecmeregve henegejenek, hogy
ezen vagy azon a híres fürdőhelyen mi-
képen hódították meg a déleget s előkelő
emberek színét javát, — majd csak szét-
szednék nyomorúságunkat s egyetlen ép
hajunkszálát sem hagynák a fejünkön, ha
ugyan egyenesen nem bojkottálnák tár-
saságunkat.

S ezért nehéz a megszokott, becson-
tosodott s emellett rossz társadalmi kon-
venciók ellen küzdeni. Ezért már csak
olyan kevés józanul gondolkozó a harcot

felvenni a „representálni kell!“ jelszó
ellen, mert harcában nem csupán a maga
kigunyoltatását, megvetését szerzi meg,
hanem ugyanazt még fokozatosabb mér-
téken családjának is, amely nyilván nem
tűri azt, olyan lehiggadt bölcselő türelmével
mint a minővel az, ki mer kezdeni a tár-
sadalom eme kínóvesei ellen.

S így, amint látjuk semmi sem menti
meg a szegény embert attól, hogy haszon-
talan, — legalább a legtöbbször haszon-
talan kiadásokkal adósságokba ne kevered-
jék, mert bizony-bizony kevés embernek
van annyi bátorsága, hogy a társadalmon
kívül, még a saját családjával is harcba
szálljon. Inkább tűri megadással sorsát s
elmerül akkor, mikor a családi hajó már
teljesen megtelt vízzel s segítség nincs
sehol már.

Representálni kell! Ez a jelszó, amely
mellett, miként a régi gladiátorok, a mai
családapák mennek a küzdőporondra,
hogy ott a biztos bukás még nem érde-
melt sorsát vegyék el. De míg a gladiá-
torok jelszava:

Moritur te salutant! — [A halálba
menők üdvözölnek! volt, addig a modern
kor emberének mosolyogva s eltökölve
baját, két végig küzdenie azt a harcot,
mely sokkal inkább, sokkal biztosabban
visz a bizonyos veszedelembé, mint a
gladiátorok küzdelme.

Egy modern ifju hölgy.

Írta: ZSOLDOS LÁSZLÓ.

Türelmes olvasom, ismered-e a pályaudvart
és az ő nagy jelentőségét a mindennapi élet za-
varos forgatagában? Tudod-e, érted-e, érzed-e
vagyjon, mi az, a mikor podgyással megrakodva,
utra készen betoppansz az utasoktól nyüzsgő vá-
rőterembe: a letelepedvén utitáskád mellé, vá-
rod mikor nyit be a perronajtón a tekintélyes
vasuti kapus, hogy nagyot és hangosat kiáltván,
a te vonatod indulását jelezze? A várőterem-
igen forduló pont az életben, mert itt dől el
jobbra, vagy balra a kocka, a melylyel egész éle-
tünkön keresztül játszunk. A várőterem addig egy-
mással volt emberek szétválaszt és ilyeneket
egy irányba terel ugyanegy vonaton. Iskolatársá-
kat, akik nyolc éven át együtt jártak a gymná-
siumba, érettségi vizsgálat után a várőteremből,
akik utoljára vannak együtt őh, mennyi külön-
böző, sőt ellentétes irányba sodor el az élet vo-
natát! És aztán, meglehet sohasem látják egymást
többé, s ha a farszót, örökös utozásban valami-
kor összekerülnek újra valamelyik állomáson, ki
tudja, a nagy sietségben egymásra ismer-e a
két régi pajtás, aki valaha együtt metázott a
gyepen s alkalmasint együtt faragott gyarló, de
kedves emlékü szerelmes verseket ő hozzá, az
első ideálhoz. Igen, fordulj csak arra, türelmes
olvasom, szegény, halandó utitársam világos uti-
könyvben, keztyűs kacsójában, nehéz illatu,
fonnyadt bokrétyú szorongatva most suhan be így
a várőterembe az első ideál. Komoly, boldog ur
hozza a karján, aki sohasem ismerte a szerelmes
verseket faragó két diákok, mert kettő közül ő

már a harmadik, negyedik, vagy még sokkal in-
kább az ötödik, míg a kisasszony elfogadható
kérdőre talált; diák korában pedig ő is, őh, bizo-
nyára ő is egészen más vidéken és egészen más
kicsi leányok írta az epedő verssorokat. De ime,
most egymás karjain vannak a várőteremben, s
indul a vonat, majd együtt ülnek fel rá, és együtt
robognak tova, a jó Isten lát a jövőbe, hogy
hova?

Mentek a várőterembe, időzni türelmes ol-
vasóm hiszen ezer féle elhatározó mozzanata az
az emberek életének, a mit látott.

Verőfényes, októberi délután volt, s a
várőteremben — kivételesen — senki sem volt,
csak én, meg ő, egy madonna arcú, karcos, szőke,
ifju leány. Cseleky máhija előtte volt az asz-
tálkán, s szótlanul ült a széken, a mint szende
málásággal maga elé nézett. Istenemre, bájos
gyermek volt, s én, habár nem vagyok aszfalt-
betyár, — igaz, hogy tisztelettel és félenken, —
de megszólítottam, hozzája lépve:

— Hova utazik, kisasszony?
Rám pillantott s hirtelen lesütötte a szemét:
— En uram? őh, valóban magam sem
tudom.

Meglepetve néztem rá:
— Hogyan kisasszony?
— Anyám küldött ki ide — szolt — hogy
majd utánam jön. De már egy órája várom, s
nem jön. Késik. Nem tudom, hol marad ilyen
sokig.

Már mellette ültem a széken s elragadtatva
merültem finom vonásába. Éreztem, hogy ez
alatt, a rövidke perc alatt, nem tudom, mikép,
de olyan rabjává lettem.

— Kisasszony, kedves . . .
— Ide, — jegyezte meg ő bájos mosoly-
lyal.

... Tehát kedves Iduska kisasszony nem
sejti, nem képzei, mennyire nyomja valami a
lelkemet. Maga olyan szép, olyan ártatlan, olyan,
de olyan végtelenül bájos teremtés, hogy . . .

Kérdőleg vetette rám a nagy kék szemé-
párját, s én attól a pillantástól most már való-
sággal lábba jöve, folytattam:

— . . . Hogy én nem bírok magának ellen-
állni, én szeretem, és azt akarom, hogy legyen
az én kis feleségem, Iduska, az enyém, akinek
— itt megragadtam a kezét — én örökre, szet-
rető, hűséges barátja, jóakarója, ura lennék!

— De hova beszél, — hallottam a leány
ijedten rebbenő hangját — az Istenért!

Éreztem, hogy vissza akarja húzni a kezét
az enyemtől; de én nem engedtem, hanem egés-
zen magamhoz vontam és — beh jó, hogy senki
sem volt a várőteremben! — heves forró csók-
jaimmal borítottam. Ő pirulva, zavartan, úgy lát-
tam, meghatottan tekintett rám, amint hol lesütö-
tötte a szemét, hol rám emelte.

— Istenem, — rebegte végül, hát csak-
ugyan szeret . . .

— Igen, Iduskám, vágtam ja szavába —
maga velem jön az én kis falumba, és mi úgy
fogunk ott élni, mint két szerelmes gerlicemad-
ár! A keresetem, igaz most még csak ezérekét-
száz . . .

— Első csöngetés! — nyitott be most a
terembe a vasuti kapus, és hallottam, ahogy a
kiáltott állomások közt az én falum nevét kiáltja.

A tanárok panasza.

Nem tanulnak a diákok.

Az ország tanárai, azok a derék emberek, akik a jövődéli generációt nevelik fel, össze gyűltek Nagyváradon, hogy tanácskozzanak a tanulóifjúságról, a tanításról, a tananyagáról, a modern tanítás modern tanítás előbbre viteléről, szóval csupa olyan okos dologról, amiről kell tanácskozni, mert a tanácskozás előbbre viszi az ifjuság nevelésének, művelésének sorsát.

E tanári tanácskozás keretében sok okos és megszivlelésre méltó beszéd hangzott el. De a legsúlyosabb, a legfeltűnőbb jelenség ezen a kongresszuson az volt, hogy a tanárok összességé egyértelműen azt állapította meg: nem tanulnak a fiúk, évről évre rosszabbak a középiskolák eredményei, a gimnáziumok, reál és polgári iskolákban.

Gondolkozunk rajta, hogy mi lehet a dekadencia oka? Az elmúlt évjáratok gyermekei okosabbak, szorgalmasabbak és tehetségesebbek voltak tán? Kevesebb súlyú agyveió van a mai gyermekek koponyájában, mint apáikéban, züllött-e a mostani fiatalság, a melyik nem készül komolyan az életre? Izgalmas, komor kérdések ezek, a melyekre egy nagy és általános nem-mel kell válaszolni.

Nem az ifjuságban, hanem a tanítási rendszerben s az rossz tankönyvekben van a hiba. Mindnyájunk családja és ismerőseink háza tele van csodálatos okos, nyílt eszű, bámulatosan tanulékony és igen gyakran valóságos zseniális gyermekekkel. Bámulatos az, hogy mily okosak a mai gyermekek, mily ragyogó intelligenciája van egy négy-öt éves kis koponyában, mekkora tudni vágyás izgatja az öt-hat esztendő gyermekek kíváncsiságát.

Nem a gyermekanyagban van a hiba: a könyvek rosszak. A földrajz, a történelem, a fizika, a vegytan ez mind telve van hazugságokkal. Azok között a tanuló könyvek között, a melyek most forgalomban vannak, háromnak sem szabadna tanuló ifjuság kezébe kerülni.

A gyermekek már iskolán kívül töb-

bet tudnak és legtöbbet jobban tudnak, mint könyveik. Az élet, a tapasztalás, a tanulás technikájának egy játszói könnyed módjával szolgál nekik. Csak a szemüket kell nyitva tartaniok és a fülsüket nem szabad betömnöök. A haladás mindegyre új, könnyebb módokat talál ki, s az iskolában még mindig magolással tanítanak.

A könyveket érthetetlen nyelven, rossz adatokkal írják. Tudjuk, hogy a kultuszminiszteriumban kiket biznak meg tankönyvirással, tudjuk, hogyan teljesítik a felülbírálat munkáját, tudjuk, miért kapnak bizonyos emberek megbízást tankönyvek írására, tudjuk, hogy mily utakon lehet ilyen megbízáshoz jutni. Azaz tudjuk, hogy eddig hogy volt. Szeretnénk remélni, hogy mindez meg fog változni. Mert nemcsak a hal és az ibolya, hanem a közoktatásügy is a fejtől illatozik.

A legszegényebb miniszterium tudvalevőleg a kultusz miniszterium és innen van az, hogy a magyar tanügy helyzete is siralmas. Ha egyik másik miniszterium bőséges feleslegéből áttennék valamit a kultuszminiszteriumba, ebből a pénzből gyökeresen meg lehetne javítani az iskolák helyzetét.

Haladunk a korrall. És a haladásban talán erre a bajra is ráfoghatnak akadni az illetékesek, azt gyorsan orvosolni is fogják.

„Rendelészzerűen készült”

színes vászonyöltönyök

finom nyári felöltők

nyári sacco-öltönyök

elsőrangú kivitelben és jutányos áronkaphatók:

Deutsch F. Károly és Társa

férfiszabóknál

Budapest. VI., Ferenciek-tere 2.

Felzöktem a helyemről, s megégyeszen hevesen megszoritva a kezét, félbe sугtam: — Maradjon itt! Megváltom a jegyet és rögtön indulunk edes Iduka!

Ezzel, szerelmes pillantást vetve rá, kisiettem vagis inkább kirohantam a folyósóra a pénztárhoz, s megváltottam mindkettőnk számára a jegyet, falmig, ahol — ó már oly biztosra gondoltam! — a maga zavartalan egyszerűségében vár rám a boldogság.

Kezemben a két jeggyel, — mert csakugyan sietnünk kellett, hogy le ne késsünk, szaladva mentem a váróterembe. Befordulok az ajtón és — higye meg kedves olvasóm, sajnálom, hogy egyszerre így ki kell ábrándítanom — képzelek, mit kellett látnom: Iduka az én szende, gyönyörű lánykám, abban a pillanatban lépett ki — többé már nem egyedül — a peronra az üvegajtón. Mögötte ment egy hozzá hasonló arcu, de jóval teltebb korosabb hölgy (bizonyosan az anyja, aki időközben úgy látszik megérkezett), mellette pedig, Iduka mellett egy vöröskepű, deres nhlánus órnagy, aki nagyon elégtűl arcal tszfoltta kifelé. A málbát pedig két vasuti hordár és egy katonalegény cipelte utána. A vasuti kapus épp akkor jelezte, kiáltva az első esőnégetést egy másik a flumei gyorsvonathoz.

— Iduka! — akartam utána kiáltani, de ő, mert bizonyosan megérezte, hogy visszaérkeztem, feloldalt fordította szép fejét, mialatt boldog mosolylyal biccentett az asztalka felé, ahol öt perccel ezelőtt még mindkettlen a boldogságunkról álmodoztunk. Az üvegajtó halkán becsapódott mögöttük s én nem törődve a kapus nyugos pillantásával, kétségbeesetten rohantam az

asztalkához, melynek fényezett lapján a következő szövegű papir szeletet találtam:

— Bocssáson meg, de az órnagy a kit a mama egészen váratlanul hozott ide, szeret és gondtalan életet biztosított a számomra. A kaciót is, mivel nekem nincs hozományom, természetesen ő tette le.

Aztán... aztán nem következett semmi és én hosszú ideig senkihez sem merészeltem szólni a várótermekben, a melyeknek üres ajtain át annyi különböző irányba nyitóság a nép: mert féltem, hogy majd megint jön egyszer, egy órnagy, akivel, mialatt én a jegyet váltom, nász-utrá indul Finne felé Iduka...

... Még egy szót türelmes utításaim. Igy-szer, néhány heitell a történetek után, egyik napi lapban olvasom, hogy mit tudom én már hol, vasuti szerencsétlenség történt. A vonat kisiklott, egy első osztályú kocsi összetört és egy nhlánus órnagyot, a ki — már annak a nevé se tudom, épen nászúton volt a feleségével, halva húzták ki a vasroncsok alól. Felesége azonban egy szép szöke fiatal asszony — miként az újság külön megjegyezte — nem veszítette el lélekjelenlétét, az utolsó pillanatban kiugrott a kocsiból és szerencsésen megmenekült.

Ólemba eresztettem az újságot mert a szöke órnagynéról Iduka jutott az eszembe. Iduka, a modern nőnek az a szende, tipikus alakja, aki az élet nagy útjain nem veszti el, veszélyben a lélekjelenlétét, ha előbb nem, hát az utolsó pillanatban ügyesen kiugrik a veszendő vonatból, hogy ugyebár, ehhez nem kell magyarázat? — vizsgálatalóva utaznék tovább majd a legközelebbi vonattal.

UJDONSÁGOK.

Daloljatok!

Daloljatok nekem szökehajó lányok, Valami vad, szilaj, mámoros nótát; A mitől a vér az arcotokra táncol, Daloljátok tele ezt az éjszakát!

Nótázzatok nekem éjszaka lányai, Jöjjen ide minden szökehajó lány, Legyen a nótátok szilaj, észveszejtő, Órjitsétek meg az éjszakám.

Ti vagytok a való, ti vagytok az élet, Ti tudjátok csupán: mi a szerelem!... A mi minékünk jut, nem virág az többe, Hervadt, fonyadt pipacs lesz az úfelen.

Kapjátok két kézre az ócska gitárokat És játszatok vadul, mámorosan rajta... Szíve megdobbanjon, könnye lepergjen, Mindeneqy férfinak, a ki azt meghallja.

Daloljatok nekem szökehajó lányok, S legyen a dalotok méla, merengő, A mitől a könnyek árja megeredhet: „A mi elmúlt, többé soha vissza nem jő.”

Vagy ne... ne ezt a bus nótát! Valami mámoros, vérforraló dalt! Valami vad, szilaj, pokoli gyönyörörl, A mit a szerelmes nyári éjjel ad.

Daloljatok nekem éjszaka lányai, Jöjjen ide minden szökehajó lány; Legyen a nótátok szilaj, észveszejtő, Órjitsétek meg az éjszakám!

Huss Ferenc.

— **Alispánunk szabadsága.** Herbst Géza Vármegye alispánja legfőbb megkezdette szabadság-idejét, mely augusztus 15-ig tart. A szabadság nagy részét Abbáziában tölti alispánunk kinek hivatalát ez idő alatt Radó Gyula főjegyző vezeti.

— **Üresedés a vármegyén.** Ostffy Lajos dr. kerületünk országgyűlési képviselője a múlt héten beadta lemondását a vármegyénél viselt I. aljegyzői és tiszteletbeli főjegyzői állásáról. A megüresedett állást a megyegyűlés szeptemberben fogja betölteni.

— **Az időjárás.** Ugy látszik, hogy a Meteor időjósai július hóra teljesen bevalának. Ugyanis a hónap első felére változó és pedig hűvös, csapadékos, szeles időjárást jósolt 16-ig, ami eddig be is következett. Változás melegebb, száraz idővel csak a hó 16-ika után lesz, de a hó utolsó napjaira ismét hűvös, csapadékos idő várható.

— **Paszttit a tüdővész.** A belügyminiszter által most kiadott jelentés szerint a múlt év október havában az országban 5072 egyén halt meg tüdővészben. Ebből vármegyénkire 89 halálozas esik.

— **Drágább lett a só.** A szombathelyi kir. pénzügyigazgatóság értesítése szerint a belügyminiszter július 1-től felémelte a sóhivatálnál egy métermázsá konyhasó árát az eddigi 23 K. 60 fillérről 24 kor. 60 fillérré, egy métermázsá marhasó árát 12 K. 50 fillérről 13 korona 25 fillérré. Szüksége van a kormánynak pénzre, így juthat ahhoz legkönynyebben, mert a közönség még csak nem is zúgolódik, ha emelkedik egy nélkülözhetetlen napi cikknek az ára.

— **Katonai léghajó.** Július 12-én délelőtt háromnegyed tizenkétkor egy sárga színű ballon biró katonai léghajó vonult el fölöttünk. Északnyugati irányban tűnt fel és délkelet felé tartott. Messzelátóval jól kilehetett venni, hogy a ballon kosarában két katonatiszt-ül. A léghajót egy automból kísérte utjában, amely városunkból Ság községének elhajtott. Az érdekes látványnak sok bámuloja akadt.

— **A vigyázatlanság áldozata.** A szülők gondatlansága, a kellő felügyelet hiánya igen sokszor helyrehozhatatlan árokot okoz, amely a gyermek vagy egész életére nyomorék marad, vagy pedig a gondatlanság az életére kerül. Ez utóbbi eset állott be Landherr Gusztáv jánosházi kényesnéprő-mester családjában, két esztendő Aladár nevű kislánya július 12-én reggel 7 órakor az udvaron vízzel tett teknőbe esett bele s bennfulladt. A szerencsétlenül, járt kis fiucsukát szerdán délután temették nagy részvét mellett.

— **A keszthelyi dalosverseny.** A Dunántúli dalos szövetség a múlt vasárnap tartotta közgyűlését Keszthelyen, a mellyel kapcsolatban a szokásos híven dalosversenyt tartottak a megjelent dalárdák. A gróf Pestetich Tasziló m. kir. főudvarmester védnöksége alatt megtartott ünnepségen vármegyénkbeli négy dalárda vett részt. A Szombathelyi Dalosgyűlés, mely I. díjat nyert, a Sárvári Dalosgyűlés, amely II. díjat hozott a versenyről, a Szombathelyi Máv. Műhely Haladás Dalárda és a Körmenyi Dalkör, melyek III. díjjal kitüntetve jöttek vissza a versenyről. A praedestináció elve bebizonyosodott a versenybíró bizottságnál, mert — állítólag — mielőtt a verseny megtartott volna, már elhatározta volt, melyik egylet minő díjat fog kapni a versenyen. Dalosaink ezért haragudtak és a harmadik díjakat nyert két vas megyei dalárda nem is fogadták el a felajánlott díjakat. A versenyen részt vett több dalárda bejelentette a Dunántúli Dalosszövetség kebeléből való kilépését.

— **Javítják az aszfalt-utakat.** Alig néhány éve készítették városunk aszfalt járdáit és kocsutjait, de egy év nem múlt el annak javítása nélkül. Jelenleg is egy csomó aszfalt áll a főtér horodban, míg a kis aszfalt főző gép a Korona vendéglő előtt teljesíti nemes hivatását, hogy a megrongált, felvágott aszfalt-járda és kocsint-részeket újra betöltse.

— **Az ipartestület munkájában** még felülfejtettek: Ujc András 2 kor., Molnár Sándor, Rosta Alajos 1—1 kor., Schütz Gyula 3 koronát.

— **Elhunyt gimnáziumi igazgató.** A szent Benedek-rendnek gyásza van, a celldömölki rendháznak egyik érdemes tagja, *Pető-Menyhért* Antal, hosszas szenvedés után július 9-én este elhunyt. Hétfőn d. u. temették a celldömölki temető sírboltjába, temetésén Pannonhalmáról, Győről, különösen pedig Pápáról, ahol hosszú ideig mint igazgató működött, szép számban jelentek meg rendtársai. A rendház a következő gyászjelentést adtak ki az elhalálozotról:

A pannonhalmi szent Benedek-rend-dömölki apátságának tagjai szomorú szívvel jelentik, hogy szeretett rendtársuk *Pető Menyhért* Antal sz. Benedek-rendi áldozópap, kiérdemült gimnáziumi igazgató és jószágkormányzó folyó évi júl. 6-én háromnegyed 9 órakor delután, Celldömölkön a végszentségek átjatos felvétele után, hosszas betegség következtében, életének 59-ik évében csendesen elhunyt. Az engesztelő sz. miseáldozat a megboldogult lelki üdvéért f. évi júl. 11-én d. e. 8 órakor az apátság templomban, a holttest elhelyezése pedig d. u. 4 órakor a celldömölki temető sírboltjában lesz. Celldömölki, 1910. július 10-én. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Rabló kőbor cigányok.** Havi marhavásár volt a múlt csütörtökön városunkban, a melyre *Sebési* Antal kemenessőmjéni lakos is felhajtott két tehenet és azt el is adta. Pénzét haszárkeztével elhelyezte lakásán és kiment a mezőre munkája után. Eszrevette az esetet egy kőbor cigánybanda, a mely jól tudta, hogy a két tehen árja otthon van *Sebésik* sz. kőbor el foglaltság miatt csak egy kis gyermek és a gazda anyja maradtak vissza házához, betörték tehát *Sebésik* házába és 460 korona zsákmánnyal Sárvár felé elhajtották. Egy derék sőmjéni birtokos nyomban kocsiára ült és revolverével fellegyerkezve követte a rablókat és sikerült neki Sárvárról a selyemgyár munkásai és egy vasuti segélyével az egész karavánt elfogni. A sárvári csendőrség azután letartóztatta a karavánt és megmozdítás után megtalálta száz korona hiján az elrabolt összeget.

— **A njonczás megkezdése.** A politikai válság miatt a folyó évi unjoncjutalékok még nem szavazta meg az országgyűlés. A sorozási tervezetet már elkészítették a járási szolgabirosgok, melyek szerint Celldömölk kezdte volna meg a sorozást a vármegyében júl. 15-én. Ez azonban már lehetetlen, így valószínű, hogy legelőször kerül a sorozó bizottság elé, a mely augusztus 27-ig befogja fejezni működését. A

munkálatok gyors befejezését célozza azon miniszteri rendelet, a mely megengedi, hogy az illetékességi helyüktől távollevő hadkötelesek tartózkodási helyükön is sorozhatóak. A sorozáskor kézbesítik az alkalmazotknak az október elejére szóló behívójegyeket is.

— **Zászlószentelési ünnepségek.** A máv. temetkezési egyletének zászlaját vasárnap szentelték fel impozáns ünnepségek keretében. Szombaton este lampionos menetben vonultak a vasutasok a vörösvári túzóitánda zenéje mellett Szőgyén-Marich Ferencné zászlóánya lakása elé, vasárnap szép időben a templomi ünnepségek után a templom mellett felállított sátorban kezdődött a szegbeverési aktus, mely déli 1 órakor fejeződött be. Délben társas ebéd, este pedig táncmulatság a Griff-szobában fejezte be a ritka szép ünnepséget. A bevétel felül haladja a 4000 koronát, sőt még mindig érkeznek be küldemények. A végleges lezárolást lapunk jövő számában közöljük. Itt említjük meg, hogy *Szabó* Jakab fényképsz felvételei az ünnepségről gyönyörűen sikerültek. A képekből egyenkint is kapható a műteremben.

— **Járványos betegségek.** Állandóvá váltak a hírek között a járványos betegségek. Ugyan ritkábban és kisebb mértékben, mint a télen és tavasszal, de még mindig csak előfordul. A főszolgabirosgához érkezett körorvosi jelentések szerint Jánosházán több esetben, Vönöceken 2 esetben kanyarömgbetegedés történt, Vörheny Celldömölkön és Sagon, hastífusz Kenyeriben, difteritisz Csöngén egy-egy esetben jelentkezett.

— **Tűzesít Szergényben.** Múlt vasárnap ismeretlen okból kigyulladt *Molnár* József szergényi birtokos pajtájának teteje. A tűzet hamar észrevették és hamar elfojtották, a kár jelentéktelen.

— **Romlott halak árusítása.** Emlékszik még a nagy közönség *Mermelstein* József szombathelyi kereskedőre, aki még a múlt év decembereben romlott halat hozott a celldömölki piacra s hogy az frissnek tűnjön fel, a halak kopolyuit előre betestett rózsaszínűre. A turpiság azonban kiderült, mert *Király* János dr. járárorvos észrevette és a halakat főle okhozottta. A szolgabirosgon Somogyi Aladár Szolgabíró ítélkezett ez ügyben, aki a vétkes kereskedőt 250 korona megfizetésére és 13 napi elzárásra ítélte. A vádlott enyhítésért megfelebbezte az ítéletet, míg miniszteriumba nem került, ahol kimondották az utolsó szót; annyiban megváltoztatták az ítéletet, hogy 13 nap helyett 20 napot kapott *Mermelstein*, míg a 250 korona büntetést helyben hagyták. Talán nem fog ezek után *Mermelstein* a celldömölki piacra romlott, festett halat hozni árusítás végett.

— **Hegyhívó.** A celldömölki ipartestület 1910 évi július 10-én az apátsági majorbán boldogult *Hollósy* Jusztinián dr. volt apát emlékének megünneplésére népnünepélyt rendez. Kedvezőtlen idő esetén a népnünepély a következő vasárnap tartatik meg.

— **Az újságírás szenzácója Az Est,** ez a fővárosban naponta korán delután megjelenő izlése, bátor, szabad és becsteltes lap. Az Est új színekkel, új formákkal vagy utat az események áradatába és mindenütt ott van, ahol szükség van a gyöngöses vagy az el nem ismert érdem felélmére és a hol a szükség mutatkozik a bünböök leleplezésének. Az Est újságírói gárdája a legnevesebb újságírókból áll, a kik mindent odaadnak a közönségnek, a mit csak független, tiszta kezű és a nagy emberi ideálért küzdő újságírók odaadhatnak; szívüket, eszüket és munkájukat; cserébe csak a közönség szeretetét kéri. Az Est' mindennap a legelső delután gyorvornattal indul Budapestről szerteszét az országba és így az ország minden tájára legalább fél nappal előbb viszi meg az nap események híreit, mint a többi fővárosi napilapok és ezért az előfizetési ára mégis havonta csak 1 kor 40 fillér. Előfizetést akármelyik postahivatal elfogad.

— **A hölgyközönség figyelmébe!** Női kalapokat a legutolsó divat szerint, gyorsan és olcsón alakít, díszít az elismert kitűnő fővárosi divatártnó — *Friedrich* Mariska, Budapest, VI. Vörösmarty-utca 73. Elégendő az átalakítandó, vagy díszítendő kalapokat néhány magyarzó sor kíséretében beküldeni, azok a legdrágább idő alatt vadonat új kalapokként, feltűnő olcsó árak föl számításával érkeznek vissza a t. hölgyközönséghez. Levelekre készséggel és díjtalanul válaszol.

— **A választók névjegyzéke elleni felszólalások.** Vasvármegye központi választásmánya a múlt héten tartott ülésében tárgyalta az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzéke elleni felszólalásokat. Az ügyben hozott határozatok most küldtötte meg a celldömölki főszolgabirosg útján az érdektelt községeknek, hogy annak alapján a névjegyzékek kiigazítsák.

— **Füredőbe utazó betegek figyelmébe.** Mindazon betegeket, a kik görvélykor, csusz, asztma, ideg, gyomor- és bőrkütiésekkel járó vérbajokban szenvednek, és füredőbe szándékoznak menni, saját érdekükben felhívjuk, hogy mielőtt ezt megtennék, el ne mulasszák *Kovács* dr. fővárosi orvos intézetét (Budapest, V. Váci-körút 18.) felkeresni és orvosi tanácsát kikérni, amennyiben ezáltal tetemes idő és pénz megtakarítást eszközölhetnek. *Kovács* dr. gyógymódja a vérgyógyítás, kizárólagosan a vér tisztítását, a vérkeringés rendezését és új élettani tökéletes vének képződését szorgalmazza. Ezáltal emeli a test összes szerveinek munka- és ellenálló képességét. Ezen gyógymódról most megjelent „Hemopatia” című könyvben terjedelmesen a szerző, *Kovács* dr. Ára 1 kor. Diszkrétésben 2 kor. Kapható minden könyvkereskedésben és *Kovács* László dr.-nal, Budapest V. Váci-körút 18.

— **Nadárvédelem.** A miniszter utasította a posta- és távirdahivatalokat, hogy ezentul nemcsak külföldre, hanem a magyar szent korona egész területére címzett eleven hasznos szárnyas vadtojást tartalmazó küldeményt csak akkor fogadjanak el szállításra, ha a főládó azt a törvényhatóság első tisztviselője (alispán, polgármester) által kiállított szállító igazolvány kíséretében adja postára. Igazolvány nélkül főládásra hozott ilyen küldeményeket vissza kell utasítani és erőrl az elsőfoku rendőrbizottságot a főládó és a körülmény adatainak jelzésével értesíteni kell.

— **Uj fodrászok Celldömölkön.** *Müller* Hermina fodrásznő július elején visszatért városunkba s itt a modern hajfrizurák bármelyikét kinek-kinek tetszése szerint előállítja. Havi abonenseket elfogad, valamint estélyekre, lakodalmakra, táncvigalmakra meghívásokat védikre is. Celldömölki, Kis-utca 5. szám alá kéri a megkezesést intézni.

— **A névmagyarosítás reformja.** A belügyminiszter legközelebbi rendeletet bocsát ki, melynek az a célja, hogy névmagyarosítást még egyszerűbb és költségmentesre tegye. Eddig tudvalevőleg koronás bélyeget kellett a kérvényre ragasztani. A folyamodonak azonban kívül keresztlevélet, erkölcsi bizonyítványt kellett mellékelni. Ez okmányok beszerzése nemcsak költségek, de idővesztéseseg jelentenek és ezért bizonyára sokan nem folyamodtak névmagyarosításért, noha különbözően szívesen magyarosították volna nevüket. Hogy tehát a névmagyarosítást megkönnyítsék, a miniszter úgy akar intézkedni, hogy a teljesen költség nélkül való legyen s a keresztlevélen kívül mas okmányt ne kelljen mellékelni. A kérvényező erkölcsi életerő és illetőségéről majd hivatalosan szereznek információt a miniszteriumban, a kérvénybe felsorolandó adatok alapján.

— **Mibe kerül a népszámlálás.** Annyi a teher a községeink vállán, hogy csak egy nyögő belé a szegény ember de, azért újabb terhet rónak nyakába. Még birja, mondják, had fizessen. A kultúrnapoknál szokásban van, hogy minden 10 évben népszámlálást tartanak. Ennek költségeit a kormány a községekkel fizeteti meg. Tegnap delután a Haz közgazdasági bizottsága tárgyalta a dolgot és *Szirmecsnányi György* meg is kérdezte a minisztert, hogy a népszámlálással kapcsolatos kiadások miért hárítottak át az amugy is terhelhet községekre. A miniszter erre azt felelte, hogy nem tartja elkerülhetőnek, hogy a népszámlálással járó dologi kiadásokat a községek viseljék, főlö hogy amennyiben azokat az állam vállalná el, úgy azoknak megállapításánál a községek tulajadatelvén járnának el és azok eddigi költségek kétháromszorosára emelkednének. Különben is a községek által viselendő díjak nem haladják meg az 1.500.000 koronát, úgy, hogy fejenként alig 10 fillért tesz ki. Hieronymy miniszter tehát nem tartja soknak ezt az új terhet, csak azért, mert kevés jut belőle egy emberre. Igen, csak hogy ez a mi átkunk, mindig egy kicsit többet akarnak kisorsfolni az emberből, míg végre nem bírja és veszi a vándorbotot.

Legelegánsabb cipők raktára:

Ozv. KRAUSZ IGNACZNÉNAI

CELLEDÖMÖLK.

**Jóság,
ár és
súlyra**

kell a szappan összehasonlításánál és bevételezésénél ügyelni. A világ egy szappana sem éri el a

**Schicht
szarvas
szappanát**

minden jó tulajdonságában, tisztaságában, mosóképességében, lágyágában és olcsóságában.

Az Új-kávéházban

a nyári meleg évad alatt állandóan kapható kitűnő minőségű

FAGYLALT.

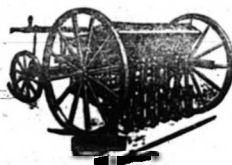
Megrendeléseket házhoz is szállít
Kenesei Dezsó kávé.

Hirdetéseket
felvesz
a kiadóhivatal.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r. t.

áruosztálya Célldömők

a Magyar kir. államvasutak gépgyárának egy a Ganz és Tsa részv. társ. motorosztályának kerületi képviselője és mintaraktára.

Fióktelepek: Murászombaton, Sárváron, Veszpremen, Csornán, Dombóváron, Sopronban, és Zalaegerszegen.

Mindennemű gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legújabb szerkesztetű vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket úgy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötelneműek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Szülők figyelmébe! „Tanulók háza“.

1910/11. tanév elején **Győrben** szakszerű vezetés és és tanári felügyelet alatt

internátus

nyílik meg, mely a győri iskolák növendékeinek családi gondozást kellemes otthont adni van hivatva. Beíratási díj 50 K.-Évi (10 hó) ellátás és lakás 700 K. Érdeklődőknek készséggel szolgál felvilágosítással a

„Tanuló Háza“ igazgatósága
GYŐR, Klatzár-utca II.

A kataszteri felméréshez szükséges

jelző kövek

előírás szerinti közből és méretekben, legjutányosabban kaphatók

KRAUSZ ALBERT FIA

kőfaragó-mesternél

Pápan, Eszterházy (Vasúti) ut 2. szám alatt

Sirolin

„Roche“

kapható minden gyógyszer-tárban
Ara Svájcban 4 koron.

Gümőkór (tüdőbajok), légzőszervi bántalmak, szamarékőhögés, influenzánál.

El használjon Sirolint!

- I. A ki beteg időn keresztűl köhögés, bántalmában szenved.
- II. Mindazon, kik gőgőhurutban szenvednek, Sirolin „Roche“ által rövid időn belül meggyógyulnak.
- III. Amennyiben szenvedők már rövid has-

- nálal olyan lényegesen könnyebbé válik.
- IV. Szívrohás, mirigydusadásos, szem- és orrbántartó gyermeknek rendkívül fontos szer a Sirolin.
- V. A tüdőbajokat nagyon elősegíti.

Csak eredeti csomagolású SIROLIN „Roche“-t kérjünk és pótlásereket határozottan utasítsunk vissza.

Sirolin iródmalmat D 57 kivanatra ingyen és bérmentve küld

F. Hoffman-La Roche & Co. Basel (Schweiz) Grenzach Baden.